

Șoaptele copilăriei

Director: Prof. Staicu Ionelia
Director adj: Prof. Crăciuneanu Ioana
Tehnoredactor: Prof. Drossu Florina

Contribuții:
Dir. Adj. Prof. Crăciuneanu Ioana
Prof. Găgiu Mariana
Prof. Puncioiu Ana
Prof. Rădoi Dorinel

Prof. Apostol Adriana
Prof. Marghidanu Irina
Prof. Oprea Mihaela
Prof. Viorica Petrescu
Prof. Scrieciu Ana

ISSN 2601 - 2065
ISSN-L 2558 - 8540

MAI 2017

NUMĂRUL 12

ZIUA EROILOR
25 MAI

ZIUA COPILULUI
1 Iunie

**Despre
eroi...**

***O patrie fără eroi e ca
o casă fără uși.***

*(Gabriel Garcia Marquez în
Toamna patriarhului
(1975))*

***Poate că definiția
eroismului și a
sfîințeniei nu este decât
aceasta: să faci
imposibilul posibil.***

*(Nicolae Steinhardt în
Jurnalul fericirii)*

***O națiune fără eroi
este invalidă.***

*(aforism de Gabriel Petru
Băețan din Răsad de
lumină lăuntrică)*

Dragi cititori de toate vârstele,

În numărul acesta vă invităm să citiți articolele
scrise de elevii noștri și de profesori pe cele două teme :

- Ziua Eroilor, care a fost pe 25 mai ;
- Ziua Copilului, sărbătorită pe 1 iunie.

Lectură plăcută !

Eroul necunoscut

Este prima oară când simt nevoia, după atâția ani, să împărtășesc o poveste adevărată. Totul a început într-o zi de duminică, pe când mama m-a luat cu dânsa, în vizită, la sora cea mijlocie, ce locuia în comuna învecinată. Nu știam că această duminică avea să fie, pentru mine, o fetiță fiind, cea mai cutremurătoare duminică, cea care m-a marcat până astăzi, când în sfârșit, îndrăznesc să vă povestesc.

De fiecare dată când mă alăturam mamei, în vizită la sora ei, o găseam pe mătușa mea pe băncuța din fața porții, uitându-se la vale, cum se spune la țară, cu privirea pierdută și ochii plini de lacrimi. Fiind prea mică, nu am îndrăznit să o întreb de ce era tristă și mereu cu ochii plini de lacrimi, dar după un an, la rugămintea mamei de a-i duce un coș cu merinde aburinde, așa cum se obișnuiește în orice sat de țărani gospodari și buni la suflet, am găsit-o singură, pe băncuța din fața porții cu chipul trist și cu privirea ținută în depărtare, de parcă tot aștepta pe cineva.

Mi-am luat inima în dinți și am întrebat-o.

- Mătușă? De ce privești mereu la vale și plângi ? De parcă... tot aștepti pe cineva și nu mai vine.

- Ei, scumpa mea, este o poveste plină de durere... Este vorba de unchiul tău , pe care nu l-ai cunoscut. Era un om bun, blajin și cu suflet bun, dar ca toți bărbații din sat, a trebuit să plece la război.

- Mătușă, dar acum nu este război?

- Nu, scumpa mea, ești mult prea mică. Pe când și eu eram tânără, copilă chiar, a fost război, iar soțul meu a trebuit să plece și....au trecut zile, luni, războiul s-a terminat, dar unchiul tău nu s-a mai întors. Nici măcar nu știu dacă a murit sau trăiește. Nu am putut afla nimic, știu doar că nu s-a mai întors niciodată și de aceea nu este noapte sau zi să nu mă gândesc că poate am să-l zăresc și să-l strângem din nou în brațe și eu și verișorul tău. De aceea, plâng și mă tot uit în zare și dorul de soțul meu pierdut în război este mult prea mare.

În acel moment, am început să plâng și m-am cuibărit în poala și brațele matusii, și în mintea mea de mic copil, se dădea o bătălie aprinsă. Se derulau tot felul de scenarii, nu-mi imaginasem niciodată că un om poate suferi atât de mult după ființa iubită. Niciodată nu am să uit privirea mătușii mele care-și aștepta de atâta amar de vreme, cu ochii plini de lacrimi, logodnicul, soțul și tatăl copilului lor. Atunci, am realizat ce durere, suferință, tragedii produce un război și ce consecințe tragice produce acesta în viața oamenilor, ce suferință și dor se ascunde în sufletul celor care îi iubesc pe cei care s-au jefit ca noi, generațiile noastre, să fim liberi și să ne bucurăm de tot, de această frumoasă libertate.

A fost poate cea mai tulburătoare zi din viața mea că nu mi-am cunoscut niciodată unchiul: „EROUL NECUNOSCUȚ”-omul bun, blând, blajin, pe care mătușa mea l-a așteptat toată viața, până în ultima zi a vieții ei. Am plâns și uneori, chiar dacă sunt „mare”, plâng pentru că mi-aș fi dorit să-l cunosc și să o văd pe mătușa mea fericită. Mă întrebam mereu:

- Câte astfel de femei au rămas fără soți? Câte astfel de mame, copii ... au rămas singuri? Și asta numai ca noi, generația noastră și generațiile care vor veni să trăim în această Românie Liberă?

- Oare cunoaștem suferința atâtor „mătuși” care și-au așteptat cu lacrimi în ochi, cu sufletul trist cu copii lângă ele, cu sufletul plin de dor și dragoste să-și mai revadă soțul???

- Cum copiii își așteaptă tatăl care a plecat la război și nu s-a mai întors?

- Știm noi că verișorul meu, care mic fiind, a crescut fără tată pentru ca eu, copiii mei, copiii copiilor mei și noi toți să ne bucurăm de LIBERTATE. Apreciem noi generațiile de astăzi acest lucru?

Pentru acești Unchi –Eroi Necunoscuți – să avem cel mai curat și frumos gând de recunoștință, să prețuim tot ce ne-au lăsat cu prețul vieții lor și anume, o viață liberă, frumoasă și fericită, să-i venerăm și să apărăm la rândul nostru, al fiecărei generații, cu cinste, demnitate, onoare ceea ce ne-au lăsat: scumpa noastră țară, ROMÂNIA.

În acea zi, am plâns atât de mult, încât nu îmi amintesc decât că mătușa mea m-a dus acasă în brațe, iar mama m-a mângâiat și a stat lângă mine toată noaptea.

După zece ani, l-am rugat pe profesorul meu de istorie să-mi dea voie să scriu cu bronz numele eroilor de pe monumentul din fața școlii din localitate, care, bucuros de parcă îmi cunoștea deja povestea, m-a ajutat.

În sufletul meu a fost un act de recunoștință pentru tot ce au făcut pentru noi acești eroi ai neamului românesc. Am făcut acest lucru în memoria unchiului meu și în memoria acestor eroi, măcar un gând, un nume pomenit pentru cei a-l căror nume îl cunoaștem, să-l pomenim și să le mulțumim și lor și familiilor lor, sacrificate din plin.

Iată, astăzi, după 46 de ani, povestesc o întâmplare autentică, trăită din plin de mine, de verișorul meu, de mătușa mea, de toată familia mea.

Mă întreb câte mătuși, bunice, bunici, femei au trăit sau trăiesc încă cu aceste amintiri dureroase ale unui război.

În memoria unor astfel de eroi, în memoria soților, mamelor, copiilor să-i cinstim, să-i venerăm, să nu-i uităm și să ne apărăm cu cinste ceea ce au apărât cu propriile lor vieți frumoasa noastră țară ROMÂNIA.

Deși sunt cadru didactic n-am putut rezista unei astfel de provocări, acestei acțiuni organizate de dumneavoastră, pentru că astfel am putut destăinui drama mătușii mele și mai ales apăsarea și durerea ce o ascundeam în sufletul meu de atâția ani, și mă temeam că unchiul meu va rămâne uitat acolo în trecut, necunoscut, dar acum El este viu și va fi viu în memoria noastră, iar jertfa lui va fi cunoscută, cinstită și venerată, dar mai ales că va deveni pentru mine, pentru noi toți „EROUL CUNOSCUȚ” – omul care și-a iubit țara, care și-a lăsat familia, părinții, soția, copilul abia născut și și-a sacrificat viața pentru țara noastră ROMÂNIA.

Mi-aș dori ca în cinstea lor al tuturor astfel de eroi cunoscuți și necunoscuți să aducem un omagiu.

M-am gândit ca după această istorioară să rog elevele mele să citească și să transpună, să creioneze așa cum simt ele mai bine în desen această poveste adevărată.

Vă mulțumesc pentru oportunitatea de a mă destăinui acestei generații și de a-i sensibiliza la măreția și curajul strămoșilor lor, de a-i face să înțeleagă ce rol important îl au ei în a-și apăra cu cinste, demnitate și patriotism țara.

Cu stimă și considerație,

***Dir. Adj. Prof. Școala Gimnazială Nr. 143, București
Ioana Crăciuneanu***

Ilustrațiile articolului au fost realizate de elevele:

- Simion Iulia Silvia, clasa a VII- a A, Școala Gimnazială Nr. 143, București

- Vasilescu Maria Lorena, clasa a VII- a A, Școala Gimnazială Nr. 143, București, sector 5

Eroii

Mereu ii dam exemplu pe eroi. Ne dorim ca si generatia noastra sa dea eroi pentru binele patriei. Dar cine sunt acesti eroi ? Ei bine, ei au fost oameni simpli. Unii poate copilandri. Altii tarani tineri, cu familie si greutati. Un Ion, un Gheorghe, un Vasile, un Nicolae... Toti duceau vietii linistite. Focul iubirii de neam si tara mocnea linistit in inima lor, asa cum este jaraticul cand nu adie vantul.

Dar cand viforul a primejduit aceasta tara si acest neam, jarul s-a transformat intr-o valvataie ce le-a dat avant in lupte. Cu siguranta, ei nu si-au dorit sa moara, ci sa se bucure de soare, de flori, de copilasii lor, de orice ne face si noua placere. Dar nu aveau de ales : a trai ca un las este o povara mai grea decat moartea. In acele situatii cand nu au avut de ales, au facut sacrificiul suprem.

Eu sunt convinsa ca si generatiile de azi, daca tara ar fi in pericol, s-ar jertfi pentru tara. Eroismul este adanc inscris in inimile romanilor. Chiar daca acum este pace la noi, sa nu ne indoim de dragostea fiilor tarii ! Sa ne rugam pentru odihna sufletelor celor care au murit pentru neam si tara si sa mentinem in inimile generatiilor tinere jarul iubirii fata de acest pamant si popor !

Traiasca Romania eroilor de ieri, de azi si de maine !

Autor: Prof. religie Drossu Florina

Copilaria, timpul de aur

Copilaria, perioada de aur a fiecarei vietii omenesti, varsta bucuriei si a inocentei.

O, copilarie frumoasa, pictata cu cele mai vii culori dintr-un ocean de libertate! Tu aduci fericire si pe buzele adultilor care, coplestiti de munca si de griji, isi aduc aminte de tine. Tu, cu cascadele tale vii de sperante ale imaginatiei bogate de copil, esti ca un plai cu flori de munte. Tu esti norul viselor care usor, cu trecerea anilor se pierd in neant.

Nu pot sa inteleg copiii care isi doresc cu toata fiinta lor sa creasca, sa devina mai repede adulti si sa uite de darul pur al vietii, ei nu realizeaza ca odata ce si-au pierdut copilaria nu o vor mai avea inapoi niciodata, iar peste ani se vor trezi spunand : « Vai de mine, imi vreau copilaria inapoi ! », pe obrazii lor scurgandu-se lacrimile amare ale regretului.

Eu, eu prefer sa ma bucur de fiecare clipa din aceasta perioada a vietii mele chiar daca stiu ca este spre sfarsit. Pentru ca stiu ca niciodata copilaria nu va reveni in viata mea.

**Autor: Vasilescu Maria Lorena
Clasa a VII-a A**

MINI EURO 2020- EDIȚIA I

Iubitorii sportului, în special cei ai fotbalului, știu că Bucureștiul va fi una dintre gazdele turneului final European din 2020, pe Arena Națională urmând a se desfășura nu mai puțin de patru meciuri din respectiva competiție.

Primăria sectorului 5, sub a cărei oblăduire se află și școala noastră, pentru o mai bună promovare a acestui mare eveniment, ce ne obligă mult ca țară gazdă, prin Direcția Învățământ, Cultură, Culte, Sport și Relații cu Minoritățile, căreia îi mulțumim pe această cale pentru invitație, a organizat în perioada 4-9 mai turneul intitulat MiniEuro, adresat elevilor claselor a VI-a și a VII-a, competiție la care, bine-nțeles, ASSG 143 (Asociația Sportivă a Școlii Gimnaziale 143) a răspuns prezent ca de fiecare dată.

Sistemul competițional a fost unul interesant și motivațional totodată, fiecare echipă reprezentând cate o țară, exact așa cum se va desfășura respectiva competiție la nivel de seniori, singura diferență fiind aceea că la MiniEuro s-a jucat pe teren redus în sistemul 5+1 și nu 11 la 11 cum joacă echipele profesionale.

După tragerea la sorți, care a avut loc la sediul Federației Române de Fotbal, într-un cadru oficial, ASSG 143 reprezentând echipa Suediei, prezentarea fiecărei țări făcându-se într-un cadru plăcut și destins, fiecare școală prezentându-și oferta educațională, distincțiile sportive și nu numai, pe 4 mai la Cercul Militar Național, acolo unde echipa formată din doamna director Ionelia Staicu, alături de elevii Mario Crăciun VII C (căpitanul echipei de fotbal), Cosmin Ioanin VI A și Răzvan Dragoi VII A, alături de profesorul coordonator de educație fizică, au avut plăcerea și onoarea de a schimba câteva cuvinte cu primarul sectorului 5, Daniel Florea, dar și cu legende vii ale fotbalului românesc, cum ar fi Marius Lăcătuș sau Adrian Bumbescu, aceștia încercând să promoveze cât mai bine acest eveniment, chiar în fața "actorilor" principali, echipa noastră având privilegiul de a prinde chiar câteva cadre alături de aceștia.

Cel mai bun atac din cele 30 de echipe înscrise în competiție după faza grupei preliminare

Pentru noi, faza preliminară s-a desfășurat într-o frumoasă zi de duminică la baza sportivă Școlii Gimnaziale Nr.124, vecina noastră de cartier și rivalii noștri la fotbal feminin (la ultima competiție disputându-ne finala pe sector cu aceștia), singura echipă din toată competiția care a reușit să ne învingă la o diferență mai mare de două goluri (4-1) și iată-ne debutând cu stângul într-o grupă pe care sperăm la început că o vom domina la toate capitolele. Nici meciul doi nu a fost deloc ușor, chiar dacă băieții și-au revenit după dușul rece din primul joc, s-au lovit de combativitatea echipei de la "Mircea Sântimbreanu", dar pe final s-au desprins la două goluri diferență și cele trei puncte erau la noi.

A urmat meciul trei cu Școala Gimnazială 126, care reușise un 0-0 cu cei care ne administraseră acel neverosimil 4-1, anume echipa gazdă Școala 124, 1-0 la pauza pentru noi, dar meciul mai avea o repriză și orice era posibil, nu a fost cazul în acel meci, băieții noștri făcând un mitan secund bun, marcând încă trei goluri și astfel "culegând" alte 3 puncte pentru "vistieria" noastră.

Ultimul joc din această grupă preliminară, cu Școala Gimnazială Nr.131, a venit să ne demonstreze că ceea ce s-a întâmplat în primul joc a fost un simplu accident, profitând și de jocul slab al adversarului din punct de vedere tehnic, dar și tactic, tot lotul putând fi rulat, iar băieții marcând pe bandă rulantă, scor 14-0, fără vreun istoric, echipa noastră având la finalul grupei preliminare cel mai bun atac din întreaga competiție, iar obiectivele noastre devenind realizabile.

Calificarea la turneul final ne-a "aruncat" într-o grupă grea la prima vedere, ținând cont că jucăm cu echipa gazdă (Liceul Teoretic Ion Barbu) și Școala Gimnazială Nr. 136 (cu tradiție în această disciplină), doar locul I calificându-se direct în sferturi și cele mai bune 2 locuri doi din cele 6 grupe ale turneului.

Primul meci, prima victorie... și ce victorie, 5-0 cu Școala Gimnazială "George Călinescu", după un joc bun făcut de băieții noștri, Tibi Vărzaru reușind nu mai puțin de patru goluri, 3 puncte și un moral bun pentru ce avea să urmeze.

Rândul de sus de la stânga la dreapta: prof. Dorin Rădoi, Răzvan Drăgoi, David Cazacu, Mario Crăciun (căpitanul echipei), Ștefan Ciobanu, Tiberiu Vărzaru.

Rândul de jos de la stânga la dreapta: George Hristache, Andrei Gherghe și Cosmin Ioanin.

Dar... entuziasmul și ambiția nu înseamnă totul într-un joc, meciul doi începând de la 0-2 pentru adversar, după două greșeli copilărești în apărarea noastră, goluri care au necesitat o muncă asiduă în mitanul secund pentru ca echipa să poată remonta acel handicap de două goluri, 2-2 și avem lovitură de pedeapsă (7 m) înainte cu un minut de fluierul final (ținând cont de începutul meciului, era bun și un punct, dar dacă avem ocazia, de ce să nu luăm 3?)...

Mario Crăciun, căpitanul echipei și o speranță pentru fotbalul mare, asumându-și această responsabilitate... își așează liniștit mingea, elan scurt ... șut și... GOO.... nu este gol, din păcate nu este gol, pentru că portarul ghicește colțul și prinde mingea în doi timpi, ba mai mult, o repune rapid în joc, noi ne repliem greu și fără vlagă după lovitura de pedeapsă ratată, o lovitură de cap venită de nicăieri, portarul nostru anticipează greșit... și mingea intră cuminte sub bara porții noastre, aruncând echipa adversă într-o mare de bucurie. Nici nu apucăm să ducem mingea la centru pentru a încerca o minune, că se si aude fluierul de final. Trist... dezamăgitor, dar totuși adevărat... rămânem cu doar 3 puncte în două meciuri, prea puține însă pentru a spera la ceva înălțător.

Dar și noi avem tradiția de partea noastră... și cel mai bine și mai apăsător ne caracterizează ca și entitate sportivă, MENTALITATEA! de învingător, de a lupta până la capăt, de a ne propune mereu treapta cea mai înaltă, indiferent de disciplină sau adversar... așa că n-am dezarmat după acest eșec, dramatic putem spune, după desfășurarea meciului și a scorului final, mai aveam o șansă, mică, dar era șansa noastră să sperăm că ne putem încadra în cele două echipe clasate cel mai bine de pe locul al doilea.

Băieții au înțeles perfect ce aveau de făcut în ultimul meci, chiar dacă jucam cu echipa gazdă, am "sărit" peste obișnuitul respect sportiv și am repetat același scor din grupa preliminară, 14-0, nebucurându-ne însă la niciunul dintre goluri, cei din teren fiind concentrați în a marca cât mai multe goluri, pentru a putea spera la un golaveraj bun care să ne permită calificarea în sferturi.

Căpitanul nostru, Mario Crăciun, care a "tras" pe parcursul întregii competiții echipa după el, prin calitatea tehnică și combativitatea arătată, a marcat în acest ultim meci nu mai puțin de 8 goluri... și din nou cu cel mai bun atac

din competiție, de data aceasta în faza grupelor finale, 21 goluri marcate cu 3 goluri primite, ne calificăm greu, pe ultima sută de metri, dar meritat în faza sferturilor de finală.

Si strugurii noștri-s acri... anul acesta !

Sferturile ne-au adus față-n față cu un adversar total necunoscut , astfel am și abordat meciul, bine așezați în teren, dispuși la efort și sacrificiu, așteptând greșeala adversarului, am "reușit" noi să greșim primii, am revenit în joc, am egalat, după care s-a scris și istoria acestui ultim meci pentru noi, ratând două mari ocazii la scorul de 1-1 care puteau închide meciul, am luat gol la ultima fază a jocului, exact ca și în grupă... și aici s-a terminat pentru noi acest prim turneu MiniEuro 2020, visul de a ridica cupa cea mare deasupra capului, amânându-l pentru anul viitor.

Și ca "strugurii să fie și mai acri" pentru noi, aflăm la finalul meciului pierdut în sferturi, că... dacă ne-am fi calificat în semifinale, finala mică sau finala mare (cea la care visam), ambele, indiferent de situație, le-am fi jucat pe gazonul cel mai bun și frumos din țară, anume gazonul Arenei Naționale, moment la care din păcate noi doar am asistat din frumoasa tribuna I a grandiosului stadion, după festivitatea de premiere la care am participat, trecând pe lângă cele trei trofee și observând că "nu erau chiar cele mai frumoase", dar poate vor fi anul viitor, când vom putea elimina greșelile trecutului și implicit vom lua acasă cupa cea mare.

Una peste alta, a fost o competiție frumoasă și reușită pentru organizatori, care ne-a unit și ambiționat și mai mult pentru viitoarele "bătălii" ce le vom purta, așa că băieții noștri merită toate felicitările. În încheiere menționăm că Școala Gimnazială Nr.280 a fost câștigătoarea competiției, după un meci interzis cardiacilor împotriva Școlii Gimnaziale Nr.141.

Cupa Tymbark – flash interviuri

Intervievată Lizi Căzănescu (III C) căpitan și debutantă în echipa școlii, clasată pe locul II la faza pe sector la Cupa Tymbark 2016

R: Cum te-a impresionat atmosfera de la prima ta competiție, ai avut emoții, ținând cont că ești debutantă ca și colegile tale la echipa școlii?

C.L : Atmosfera a fost una plăcută, n-am avut emoții prea mari, m-am bucurat când am văzut așa multă lume pe margine, dar îmi pare rău că am pierdut meciul.

R: Debutantă, dar totodată și căpitanul echipei, simți o presiune în plus ținând cont că banderola se află pe brațul tău?

C.L : Sincer, nu prea înțeleg momentan ce înseamnă această presiune sportivă, dar am tot timpul din lume să simt și să învăț, am încercat să fac tot ce mi-a cerut înaintea meciului domnul profesor, să-mi ajut colegile din teren, să le încurajez tot timpul, mai ales la ratări, a fost primul meci al nostru, cu siguranță anul viitor vom fi mult mai pregătite din toate punctele de vedere și ne vom califica mai departe, așa ne-a transmis domnul profesor, că anul viitor avem obiectiv calificarea la faza pe municipiu.

R: Ce înseamnă obiectiv pentru tine, pentru echipă ?

C.L : Înseamnă că trebuie să câștigăm toate meciurile, adică să fim cele mai bune , să se teamă toate echipele de fete când aud de ASSG 143 (zâmbește, dar vorbește serios).

R: Mulțumim frumos, Lizi, și mult succes în tot ceea ce v-ați propus !

C.L : Mulțumim frumos și noi !

În numărul viitor urmează la flash interviu portarii echipelor mici, fete și băieți, Miruna Giugăl și Ionuț Ghiță, dar și un interviu mai amplu cu Mario Crăciun, căpitanul celor mari, despre recentul turneu MiniEuro 2020 si nu numai.

Autor: Prof. Dorinel Rădoi

Lumea verde

Motto:

**„Copacii sunt efortul nesfârșit al Pământului de a vorbi cu cerul.”
(Rabindranath Tagore)**

Să ne punem întrebarea: „ Ce doresc a vorbi copacii cu cerul?” Să fim meditativi și să înțelegem...Către cer se îndreaptă speranțele oricărei ființe vii; copacii, ființe vii, își înalță către cer rugăciuni pentru viață. Să le fim alături noi oamenii, în acest efort pentru ca ei, copacii să izbândească în lupta cu noi, pentru noi. Putem descifra codul acestor cuvinte? Lupta naturii cu noi, pentru noi.

Natura... marele și inepuizabilul rezervor de materii prime, energie, sănătate și viață, mama la sânul căreia stăm întreaga viață hrănindu-ne, adăpostindu-ne, relaxându-ne, oferindu-ne în orice clipă daruri conforme cu starea noastră sufletească sau cu capacitatea de devenire ca om. Poeții, pictorii, arhitecții, medicii, inventatorii și toți ceilalți locuitori ai planetei au pornit într-un fel sau altul de la natură. Să ne gândim că fără lumea verde nu am fi existat; să ne gândim că fără lumea verde nu putem exista; să ne gândim că fără lumea verde nu vom putea exista. Natura e cu noi; noi... suntem cu ea? Așadar, să fim meditativi...

Cum putem să-i fim alături naturii? Am ajuns astăzi să desfășurăm un număr mare de proiecte care au ca scop comun protejarea naturii. Este nevoie în prezent de astfel de proiecte deoarece natura este pusă în pericol din cauza acțiunilor iresponsabile ale omului.

Cadrele didactice asemeni mie vin în sprijinul naturii prin educarea micilor școlari în sensul responsabilizării în raport cu natura. Oportunitatea educării elevilor în spiritul respectării, protejării și salvării naturii este dată în manieră aprofundată față de ce oferă programa școlară, de minunatele activități din cadrul unor proiecte de tipul:” EDUCAȚIA ECOLOGICĂ, O NECESITATE”; „CARAVANA ECOTIC”; „SĂ ÎNVĂȚĂM DESPRE PĂDURE”, proiecte la care am participat și în trecut și la care voi participa și în viitor deoarece au mari valențe formative în rândul școlarilor.

Să vorbim despre unul dintre acestea.

Programul internațional “SĂ ÎNVĂȚĂM DESPRE PĂDURE” (LeAF – Learning About Forests) militează pentru o educație pentru mediul înconjurător, prin care sala de clasă este înlocuită cu natura, iar lecțiile de desfășoară în mediul natural.

Funcționează în 23 de țări din lume, cu peste 300 000 de copii/tineri din 3 428 de unități școlare, sub coordonarea a 13 000 de profesori. Inițiatorul programului este Fundația Mondială de Educație pentru Mediu (FEE).

Operatorul național este reprezentat de CCDG, membru cu drepturi depline al FEE.
Coordonatorii zonali sprijină activitatea cadrelor didactice în derularea programului.

Programul este implementat în România începând cu anul 2002, astfel:

SCOPUL PROGRAMULUI

Mobilizarea dascălilor să desfășoare lecții în pădure (sau în parc).

Conștientizarea elevilor despre îndatoririle pe care le au față de natură și societate, în contextul dezvoltării durabile.

OBIECTIVELE PROGRAMULUI

Programul încurajează dascălii și elevii:

Să experimenteze starea de a fi în pădure.

Să coreleze lecțiile realizate în pădure cu cerințele curriculum-ului școlar.

Înțelegând pădurea din această experiență, să simtă recunoștință și respect pentru pădure, ceea ce le va influența acțiunile și comportamentul în viitor.

CE ADUCE NOU PROGRAMUL

Folosirea altor spații decât cel al școlii pentru învățare: pădurea, parcul, grădina școlii.

Educarea civică a copiilor – cu implicații în comunitate.

Ce a însemnat acest proiect la CLASA PREGĂTITOARE „C”, unde am fost coordonator pentru activitățile sub titlul “ LUMEA VERDE ” :

Am stabilit desfășurarea activităților în Grădina Botanică- București, în perioada “ȘCOALA ALTFEL”.

Au fost invitați copiii cu care am lucrat în cadrul proiectului în anii trecuți și astfel am trezit interesul micilor școlari pentru activități.

Am stabilit obiectivele și mijloacele materiale necesare derulării activităților. În spatele obiectivelor stabilite pe disciplinele școlare s-a vizat realizarea obiectivului principal al proiectului, responsabilizarea copiilor față de natură.

Am integrat disciplinele: COMUNICARE ÎN LIMBA ROMÂNĂ, MUZICĂ ȘI MIȘCARE, ARTE VIZUALE ȘI ABILITĂȚI PRACTICE, MATEMATICĂ ȘI ȘTIINȚE, DEZVOLTARE PERSONALĂ.

Întrucât activitățile se întrepătrund pe parcursul vizitei, le voi puncta succint alternând activitatea elevilor cu activitatea de evaluare a profesorului.

-se cântă , se fac opriri și se citesc plăcuțele informative concomitent cu observarea plantelor-florilor, copacilor

-se poartă discuții cu îngrijitorii plantelor

-se adresează întrebări; se primesc răspunsuri;

-elevii învață să sape trandafirii pentru afânarea solului și deprind mînuirea obiectelor necesare grădinăritului.

-învață cuvinte noi, specifice activității

-lacul din incinta grădinii este un punct de atracție deoarece are pești, nuferi, dar și boboci de rață drăguți;

-se stabilește în apropiere un loc de oprire în care elevii pot surprinde în desen culorile pădurii. Se realizează desenele colorate.

-în ghiozdan avem culori, bloc de desen, cretă colorată, așa încât se dă startul realizării planșelor și a desenului pe asfalt;

-creativitatea își spune cuvântul: o fetiță realizează desenul pe hârtie cu creta colorată; e minunat! Apoi încep și alții...

-se prezintă și se discută desenele ;

-se trece la jocul :” Sari, veveriță!” în care copiii sunt anunțați dinainte pe ce parte a copacilor desenați cu cretă trebuie să sară la semnalul :”Sari, veveriță!” dat în timpul cântecelor cântate.

(ex: veverițele vor sări pe tulpina copacilor; cântăm, cadrul didactic strigă SARI, VEVERIȚĂ; elevii sar pe tulpina copacilor); vom sări apoi pe coroană, pe rădăcină, pe ramurile verzi etc., elevii consolidându-și însușirile legate de părțile componente ale unei plante.

-la plecare elevii achiziționează una din plantele pui, pe care o vor îngriji;

Evaluare formativă:

La clasă, după această activitate desfășurată direct în natură:

- li se dă posibilitatea elevilor de a planta propria plantă într-un ghiveci mai mare;
- se urmărește formarea deprinderilor de plantare corectă;
- se adresează întrebări referitoare la cunoștințele nou- primite, la cuvintele nou-însușite.
- se verifică plantarea puilor de floare;
- se fac lecții care să consolideze deprinderile dobândite
- se poartă conversații pentru a scoate în evidență comportamentul moral civic pe care elevii l-au avut pe parcursul vizitei;
- se merge la clasele paralele pentru a împărtăși experiențele trăite de noi în cadrul acestei activități desfășurate în mijlocul naturii

Evaluare finală a activității în mijlocul naturii:

- se adresează elevilor întrebări în legătură cu noile achiziții cognitive, psiho-motrice, afective.
- prin întrebări se cere elevilor argumentarea pro sau contra în legătură cu desfășurarea orelor în mijlocul naturii.
- se expun pe panoul clasei fotografii din activitate și se reface imaginar traseul din Grădina Botanică sub formă de poveste. Ex: A fost odată ca niciodată o fetiță care mergea prin pădure. Peste tot mirosea a flori. Fetița

CONCLUZII:

Elevii își exprimă dorința de a mai realiza activități în natură, iar lucrul impresionant este că în momentul în care am dat startul desenelor pe planșă sau pe trotuar elevii s-au organizat singuri netrebuindu-le măsuțe sau scăunele. Ideea mi-a plăcut, i-am lăsat să lucreze deoarece am văzut că natura însăși le crease confortul.

Elevilor li s-a dezvoltat responsabilitatea, ei au reușit să înțeleagă mai adânc importanța păstrării ecosistemului naturii.

Unii au devenit observatori mai atenți ai mediului înconjurător, drept pentru care și în perioada următoare au povestit la clasă că privesc plantele și pomii pe lângă care trec către școală mai atent, că observă schimbările prin care trec plantele cultivate de ei, că îngrijesc plantele și pomii din jurul lor.

Argumentele pro au fost foarte multe și cele contra nu au existat. E minunat ca profesor să constăți cu câtă ușurință se dobândesc cunoștințele despre natură în mijlocul naturii și chiar cunoștințele din alte domenii par să fie plăcut înmagazinate în minte dacă există lumea verde alături. De ce spun acest lucru? Deoarece le-am arătat copiilor câțiva studenți care învățau liniștiți pe iarbă sau pe băncuțele din grădină și i-am îndemnat să păstreze liniștea la trecerea pe lângă ei. Și-au dorit și ei să poată învăța așa.

Copiii au dobândit comportament adecvat în natură, acolo unde se cerea ei mergând ușor și ascultând păsărelele, observând insectele, ascultând foșnetul frunzelor, simțind vântul, urmărind veverițele etc.

Așadar învățarea pare să se fi făcut fără efort, lucrurile cu care elevii au intrat în contact reușind să se integreze aproape spontan în sistemul de cunoștințe anterior dobândite.

Diseminarea proiectului:

- am realizat panouri cu fotografiile și lucrările elevilor;
- am adus la cunoștința altor elevi și altor cadre didactice activitatea noastră ca exemplu de bună practică;
- am premiat copiii tot într-un cadru natural- în excursia de la Vidraru;
- am realizat la clasă planșe cu tema : LUMEA VERDE, unde grupe de elevi au lucrat copacul în cele patru anotimpuri prin prisma a ceea ce au învățat în lecțiile desfășurate în natură;
- am promovat în școală ideea de protecție a pădurii, am vorbit despre hârtie, am reciclat hârtia;

CUVÂNT FINAL:

Am gândit la început că am puține lucruri posibil de făcut cu copii așa mici în natură ținând cont de obiectivele de învățare stabilite pe disciplinele școlare la acest nivel de vârstă. M-am înșelat și mă bucur că m-am înșelat. Acești copii mi s-au părut prietenii cei mai devotați naturii, legați fizic și energetic de aceasta, înțelegând-o și iubind-o, învățând-o. A fost minunat că am desfășurat acest proiect încă de pe acum, când simțurile copiilor sunt pure.

Mergând cu ei pe acest drum, va intra în firescul lucrurilor protejarea PLANETEI PĂMÂNT. Să medităm asupra naturii, așa cum spuneam la începutul articolului și să înțelegem versurile:

*Învață de la toate, să ai statornic drum
Învață de la flăcări, că toate-s numai scrum
Învață de la umbră, să taci și să veghezi*

*Învață de la stâncă, cum neclintit să crezi
Învață de la soare, cum neclintit s-apui
Învață de la piatră, cum trebuie să spui,
Învață de la vântul ce-adie prin poteci
Cum trebuie prin lume de liniștit să treci.*

*Învață de la toate, că toate sunt surori
Cum treci frumos prin viață
Cum poți frumos să mori,
Învață de la vierme, că nimeni nu-i uitat,*

*Învață de la nufăr, să fii mereu curat,
Învață de la flăcări, ce-avem de ars în noi,
Învață de la ape, să nu dai înapoi.
Învață de la umbră, să fii smerit ca ea.*

*Învață de la stâncă, să-nduri furtuna grea.
Învață de la soare, ca vremea să-ți cunoști,
Învață de la stele, că-n cer sunt multe oști;
Învață de la greier, când singur ești, să cânți.*

*Învață de la lună, să nu te înspăimânți;
Învață de la vulturi, când umerii-ți sunt grei.
Și du-te la furnică, să vezi povara ei..
Învață de la floare, să fii gingaș ca ea,*

*Învață de la soare, să ai blândețea sa;
Învață de la păsări, să fii mai mult în zbor,
Învață de la toate, că totu-i trecător
Ia seama, fiu al jertfei, prin lumea-n care treci.
Să-nveți din tot ce piere - cum să trăiești pe veci.*

Rudyard Kipling

**Autor: Prof. învă. primar
OPREA MIHAELA ADELINA**

